

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาบริการสวัสดิการแก่แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล มีวัตถุประสงค์เพื่อวิจัยบริการสวัสดิการที่แรงงานไทยได้รับระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล ปัญหาอุปสรรคในการได้รับบริการสวัสดิการของแรงงานไทยในประเทศอิสราเอล และความต้องการบริการสวัสดิการของแรงงานไทยในประเทศอิสราเอล ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากประชากร คือ 1. แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล ได้แก่แรงงานไทยที่มีประสบการณ์การทำงานในประเทศอิสราเอล จำนวน 261 คน คือ แรงงานไทยที่อยู่ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล จำนวน 80 คน แรงงานไทยที่ติดต่อกิจกรรมการจัดหางานเพื่อยืนยันค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงานต่างประเทศและเคยไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว จำนวน 61 คน แรงงานไทยที่เข้ามาติดต่อกิจกรรมการจัดหางานเพื่อแจ้งการเดินทางกลับไปทำงานในประเทศอิสราเอลหลังเสร็จสิ้นการลาพักร้อน จำนวน 50 คน แรงงานไทยที่เดินทางกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล จำนวน 40 คน แรงงานไทยที่ติดต่อกิจกรรมการจัดหางานเพื่อรายงานตัวก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลีและเคยเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว จำนวน 20 คน แรงงานไทยที่เข้ารับการอบรมก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศและเคยไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว จำนวน 10 คน เมื่อได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงประมวลผลข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC+ โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (One Way ANOVA) t- test, F- test และเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe และดำเนินการสรุปวิเคราะห์คำตอบสำหรับคำถามปลายเปิด 2.เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานฝ่ายกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน จำนวน 10 คน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ระดับบริหาร จำนวน 6 คน เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ จำนวน 4 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ดังกล่าว เพื่อประมวลผลข้อมูลโดยจัดกลุ่มเนื้อหาคำตอบ (Grouping) ตามประเด็นสัมภาษณ์ มีผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นแรงงานไทยในประเทศอิสราเอล จำนวน 261 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย (ร้อยละ 75.5) มีอายุระหว่าง 26-30 ปี (ร้อยละ 37.5) จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 36.8) ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 89.3) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ระหว่าง 2,001-3,000 บาท (ร้อยละ 31.4) มีสถานภาพการสมรสแต่งงานแล้ว (ร้อยละ 46) ส่วนใหญ่เดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นครั้งแรก (ร้อยละ 77.4) ระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอล 3 ปี (ร้อยละ 24.9)

2. การได้รับบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

การได้รับบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับบริการสวัสดิการได้รับตามสิทธิขั้นพื้นฐานของแรงงานต่างชาติในด้าน ที่พัก ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามกฎหมาย สัญญาจ้าง อย่างไรก็ตามบริการสวัสดิการด้านการประกัน วันหยุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนไม่มาก ได้รับบริการสวัสดิการดังกล่าว แม้ว่าบริการสวัสดิการที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นเป็นบริการสวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างทุกคนจะต้องได้รับตามสิทธิก็ตาม

ด้านบริการสวัสดิการจากการเป็นสมาชิกกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศ แม้ว่าบริการสวัสดิการสำหรับสมาชิกทุกคน สำหรับบริการสวัสดิการด้านอื่นๆ ได้แก่การฝึกฝีมือก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศและบริการสวัสดิการที่กองทุนฯ ให้แก่สมาชิกรณีประสบปัญหาในต่างประเทศพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยที่ได้รับ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเข้าไปทำงานในตำแหน่งคนงานเกษตรไม่จำเป็นต้องฝึกฝีมือ และกลุ่มตัวอย่างไม่ประสบปัญหาตามที่กองทุนฯ ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล แต่อาจประสบปัญหาอื่นที่นอกเหนือจากข้อกำหนดของกองทุนฯ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การจัดบริการสวัสดิการของกองทุนฯ อาจไม่สนองตอบความต้องการของแรงงานไทย หรือยังขาดความครอบคลุมและทั่วถึงในปัญหาและการให้บริการ

3. ปัญหาอุปสรรคในการได้รับบริการสวัสดิการ

ปัญหาอุปสรรคในการได้รับบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่างพบว่า เป็นปัญหาเกี่ยวกับแรงงานไทย ปัญหาเกี่ยวกับนายจ้าง และปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ ดังนี้

- ปัญหาเกี่ยวกับแรงงานไทย พบว่า แรงงานไทยไม่สามารถสื่อสารกับนายจ้างเป็นภาษาต่างประเทศได้ รongมาเป็นการรับรู้สิทธิและสวัสดิการต่างๆ และการหลบหนีนายจ้างตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาน้อย รายได้น้อย มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปทำงานในประเทศอิสราเอล จึงขาดโอกาสในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาประกอบกับเป็นการไปทำงานครั้งแรก

- ปัญหาเกี่ยวกับนายจ้าง พบว่า นายจ้างไม่จัดสวัสดิการตามสัญญาจ้าง รongมาเป็นการยกเลิกสัญญาจ้าง และการหักเงินจากค่าจ้างรายเดือน ตามลำดับ

- ปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ พบว่า เจ้าหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลเรื่องสวัสดิการไม่เพียงพอ รongมาเป็นการเอาใจใส่ในการทำงาน และ การเลือกปฏิบัติ ตามลำดับ

4. ความต้องการบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

- ความต้องการบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นช่วงก่อนเดินทาง ระหว่างทำงาน และหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล ดังนี้

- ช่วงก่อนเดินทาง พบว่า กลุ่มตัวมีความต้องการบริการสวัสดิการในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการมากที่สุดในด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทาง ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฮิบรู และการเกษตร ตามลำดับ ด้านการลดค่าใช้จ่ายก่อนเดินทาง ได้แก่ การลดค่าใช้จ่ายที่ภาครัฐกำหนด และค่าบริการที่ภาครัฐกำหนด ด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง ได้แก่ เงินกู้เพื่อซื้อตัวเครื่องบิน เพื่อยื่นวีซ่า และเพื่อตรวจโรค ตามลำดับ

- ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการบริการสวัสดิการในระดับมาก โดยมีความต้องการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยมากที่สุด ได้แก่ ต้องการให้ดูแลไม่ให้นายจ้างเอาเปรียบ ให้ช่วยติดตามเงินสะสม และให้จัดหน่วยแพทย์ประจำในประเทศอิสราเอล ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับบริการสวัสดิการตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้าง และถูกหักเงินรายเดือนตามกฎหมาย แต่ถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง แม้เจ็บป่วยไม่ได้รับการดูแลทั้งที่มีสิทธิจากการประกันสุขภาพแล้ว ด้านความต้องการจากนายจ้าง ได้แก่ ต้องการให้

นายจ้างดูแลเรื่องการรักษาพยาบาล การประกันชีวิต และ การจัดหาอาหารให้ฟรีระหว่างทำงานตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้นายจ้างดูแลเรื่องการรักษาพยาบาลมากที่สุด ขณะที่บริการสวัสดิการดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างสามารถรับบริการได้โดยไม่ต้องร้องขอจากนายจ้าง เนื่องจากได้จ่ายเงินเป็นค่าประกันสุขภาพรายเดือนแล้ว และสำหรับอาหารนั้น ตามสัญญาจ้างมาตรฐานได้กล่าวถึงการจัดข้าวสารให้แรงงานไทยด้วย แต่ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างถูกนายจ้างเอามาเปรียบทำให้ไม่ได้รับบริการสวัสดิการดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ความต้องการบริการสวัสดิการระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ในเรื่องของความจำเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตทั้งสิ้น

- ช่วงหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการโดยรวมในระดับปานกลาง โดยต้องการเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อการลงทุน และฝึกอาชีพเพื่อประกอบอาชีพ จะเห็นได้ว่าแม้กลุ่มตัวอย่างจะทำงานครบระยะเวลาแต่ยังมีความต้องการปัจจัยพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพคือเงินกู้ และการฝึกทักษะเพื่อการประกอบอาชีพนอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยต้องการให้ภาครัฐจัดส่งแรงงานไทยแทนบริษัทจัดหางาน ต้องการได้รับของใช้ที่จำเป็นในการเดินทางเช่น กระเป๋า เป็นต้น และต้องการให้ตนเองได้กลับเข้าไปทำงานในประเทศอิสราเอลได้อีกหลังจากทำงานครบวาระ ซึ่งความต้องการดังกล่าวจัดเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานทั้งสิ้น แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีฐานะยากจน จึงต้องการปัจจัยเพื่อการดำรงชีพเพียงเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาบริการสวัสดิการแก่แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาบริการสวัสดิการแก่แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล ดังนี้

1. ช่วงก่อนเดินทาง

- กรมการจัดหางาน ควรพิจารณาลดค่าใช้จ่ายที่ภาครัฐกำหนดให้เก็บจากแรงงานไทยลงตามความเหมาะสมเพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของแรงงานไทย
- กรมการจัดหางาน ควรจัดการฝึกอบรมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านภาษาต่างประเทศที่จำเป็น โดยจัดหลักสูตรที่เหมาะสม และเพียงพอต่อความต้องการของแรงงาน

ไทยเพื่อให้แรงงานไทยได้มีโอกาสเตรียมความพร้อมในเรื่องดังกล่าวโดยไม่ต้องพึ่งบริการจากภาคเอกชนที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

- การการจัดหางานควรพิจารณาให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ หรือปลอดดอกเบี้ยแก่แรงงานไทยสำหรับใช้จ่ายในเรื่องที่จำเป็นต่อการเดินทางไปทำงานต่างประเทศเช่น ซื้อตั๋วเครื่องบิน ตรวจโรค ทำพาสปอร์ต ยื่นวีซ่า

- การการจัดหางานควรพิจารณาการจัดบริการสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์จากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศแก่แรงงานไทยให้มีความครอบคลุมปัญหาความต้องการ อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

2. ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล

- กรมการจัดหางานควรประสานหน่วยงานราชการไทยที่เกี่ยวข้องให้เข้มงวดในการดูแลให้ความช่วยเหลือแรงงานไทยที่ประสบปัญหา

- การการจัดหางาน ควรประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศในการเข้มงวดกับนายจ้างไม่ให้เอาเปรียบแรงงานไทย โดยเฉพาะในด้านการจัดสวัสดิการตามสิทธิขั้นพื้นฐานของแรงงานต่างชาติในประเทศอิสราเอลให้ได้รับบริการสวัสดิการอย่างเป็นธรรม ทั่วถึงตามสิทธิ

- กองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ ควรพิจารณาขยายการให้ความสงเคราะห์ ช่วยเหลือแรงงานไทยตามสถานการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละประเทศอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความต้องการของแรงงานไทยในแต่ละประเทศซึ่งอาจแตกต่างกัน เพื่อให้แรงงานไทยได้รับบริการสวัสดิการที่สามารถสนองตอบความต้องการและบรรเทาความเดือดร้อนของแรงงานไทยได้จริง

3. หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล

- กรมการจัดหางานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาจัดฝึกอบรมตามความต้องการของแรงงานไทย โดยให้แรงงานไทยมีส่วนร่วมในการคิด และตัดสินใจแสดงความคิดเห็น ความต้องการ และจัดให้ทั่วถึง

- กรมการจัดหางานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาออกเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อการลงทุน โดยมีกฎเกณฑ์ และระเบียบที่ไม่เข้มงวดจนเกินไป

4. กรมการจัดหางาน ควรเสนอให้มีการแก้ไขกฎ ระเบียบให้กองทุนฯ สามารถจัดบริการสวัสดิการ การสงเคราะห์ที่สนองตอบความต้องการของแรงงานไทยได้อย่างทั่วถึงเป็นธรรม ตลอดจนพิจารณากระจายอำนาจให้เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาควินิจฉัยการเบิกจ่ายเงินจากกองทุนฯ เพื่อการให้บริการที่รวดเร็ว

5. กรมการจัดหางานควรจัดอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเรื่องการให้บริการ เพื่อพัฒนา ปรับปรุงการดำเนินงานให้มีความรวดเร็ว ทันสมัย สอดคล้องความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม ทัวถึง และเป็นธรรม

6. กรมการจัดหางาน ควรพิจารณาประสาน เปรียบเทียบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนหน่วยงานของประเทศอิสราเอล ในการเพิ่มความเข้มงวดเรื่อง การดูแล คัดกรองแรงงานไทยในประเทศอิสราเอลไม่ให้ถูกนายจ้างเอาเปรียบ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเรื่อง สวัสดิการเปรียบเทียบตามสิทธิขั้นพื้นฐานของแรงงานไทยกับแรงงานต่างชาติ ที่ทำงานอยู่ในประเทศอิสราเอล
2. ควรวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสิทธิประโยชน์ของแรงงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศ